

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

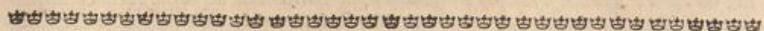
Parisiis, 1679

VII. Tertium argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

VII. Tertia hæc afferri potest adversus libri Ezechielis dignitatem contraditio, Thalmudistas capite primo Babæ bathræ, in Gemara, aliosque Rabbinos, lucubrati-
Tertium ar- gumentum.
 nem ejus viri Synagogæ magnæ tribuere; cujus opinionis causam hanc ibidem reddi, *Quod futurorum presensio tradita non sit, ut extra Terram sanctam scriberetur.* Atqui in Daniele falsum hoc deprehenditur, ut infra ostendam; falsum & in Jeremia, qui vaticiniorum suorum partem in Ægypto scripsit. Thalmudistis assentitur Isidorus. Atque hinc dubitat Thomas Hobbesius, utrum Ezechiel sua ipse vaticinia ediderit. Equidem & Ezechielem librum condidisse censeo, & Synagogæ magnæ Magistros suo ipsum nitori restituisse, & descripsisse, & multis exaratis exemplaribus publicasse; qui rarior fortasse erat, nec in aliena terra, inter profani cultus & damnatæ religionis gentes, tuto & commode vulgari potuerat; cum sua ipsi vaticinia Isaias & Jeremias edidissent, ut idem Isidorus adnotavit.

Isid. Orig. lib. 6. cap. 1. Hobbesius Le- viath. cap. 39.

DE PROPHETIA DANIELIS.

- I. Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta. II. Disputatur utrum Daniel fuerit Eunuchus. III. Disputatur utrum Daniel idem fuerit qui Belesis à Diodoro memoratus. IV. Disputatur utrum Daniel Ecbatanis, an Susis insignem illam turrim à Josepho & Hieronymo memoratam extruxerit, & utrum Susis, an Babylone fuerit sepultus. V. Disputatur utrum ad unum eundemque Danielem pertineant, quæcunque in Danielis Prophetia narrantur, deque ejus interpretationibus Græcis. VI. Disputatur de ordine partium libri Danielis. VII. Disputatur cur partim Ebraice, partim Chaldaice, partim Græce scriptus exeat. VIII. Nonnulla afferuntur ad auctoritatem Additamenti Danielis conciliandam. IX. Disputatur de Senibus, à quibus attentata est Susanna pudicitia. X. Disputatur de supposititiis Danielis scriptioibus. XI. Probatum Prophetiæ Danielis antiquitas. XII. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. XIII. Secundum Argumentum. XIV. Tertium Argumentum. XV. Quartum Argumentum. XVI. Quintum Argumentum.

I. **T**A' βιβλία ὅσα δὴ συγγράμματος καταλέγοιτε δανιήδος, ἀναγνώσεσθε παρ' ἡμῶν ἐν τῇ νύκτι, καὶ περὶ ἀναμύθη ἐξ ἀπὸν ὅτι δανιήδος ἀμίλητ' ἦν θεός. *Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta.*
Quoscun- que libros à se conscriptos reliquit Daniel, leguntur hodieque apud nos: atque hi nobis fidem faciunt, Danielem cum Deo colloquia habuisse. Ita de Daniele, Danielisque libro sentiebat Josephus, ex cujus verbis scimus, & divinis Danielem præditum fuisse dotibus ac virtutibus, & genuinum esse ipsius vaticiniorum opus. Quod antequam probare aggredior, adnotanda veniunt quædam, vel observatione digna, vel parum explicata ad hanc diem, vel ad sequentium quæstionum enodationem opportuna. Quibus dilucide expositis, contradictiones plurimæ; adversus Librum hunc jacari solitæ, concident ipsæ per se & evanescent. Danielem Prophetam non fuisse, fuisse vero Eunuchum consentiens est Judæorum omnium opinio. Prophetam non fuisse has ob causas existimant, quas affert Maimonides in More nevochim; nimirum quod etsi Angelus ei videndum se dedit, eumque rerum futurarum noticia imbuit, per somnium tamen id factum est, nec Angelum in sese deprehendit, quod ad veram Prophetiam desiderabatur; proindeque non inter Prophetas Librum ipsius, sed inter כתובים, hoc est Hagiographa, collocant: quanquam laxiori significatione Prophetæ nomen ipsi Maimonides largitur. Rationem præterea hanc addunt, nempe quod Daniel non Prophetico more vixerit, sed ὀυνοσηπικῶς. Adversus ea confurgunt Christiani Patres, Christi auctoritatem secuti, à quo Daniel Prophetæ titulo donatus est, & Prophetam jure optimo dici contendunt; & recte quidem: quippe si Propheta vere is est, qui clare & distincte eventura prænoscit & prædicit, quis tandem futuras rerum conversiones, imperiorum interitus, Christi adventum & necem prænuntiavit apertius? quis temporibus accuratius distinxit? Sed & juxta Maimonidæ ipsius definitio- nes & principia, Prophetæ nomen etiam stricte sumtum Danieli congruit: quodque Judæis os occludit, inter Prophetas cum Jeremia, Aggæo, Zacharia, Malachia recensetur in Thalmudico libro Megilah, primo capite. Neque solum ἐξ τῆς μὲν ἱστορίας

Disputatur utrum Daniel fuerit Propheta. Jos. Antiq. libr. 10. cap. 15.

R. Mos. ben Maim. More nev. libr. 2. c. 45.

Matth. 24. 15.